

การศึกษาการออมภาคครัวเรือนในเขตภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ศึกษา พฤติกรรมการออม เหตุผลการออม รูปแบบการออม และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การออม เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา และเชิงปริมาณ จากการสัมภาษณ์ประชากร 634 ตัวอย่าง และจากข้อมูลอนุกรมเวลาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ช่วง พ.ศ. 2524 - 2541 สถิติที่ใช้ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และสมการถดถอยเชิงซ้อน จากการศึกษาพบว่า

การรณรงค์ของรัฐบาล ให้ครัวเรือนรู้จักประหยัดเก็บออมได้ผลในทางที่ดี กล่าวคือ ประชาชน เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้จ่ายในทางที่ดีขึ้น มีการลดการใช้จ่าย แล้วหันไปออมเงินมากขึ้น โดยนิยมออมไว้กับสถาบันการเงิน เนื่องจากต้องการดอกเบี้ยและเงินปันผล ส่วนที่ครัวเรือนไม่ออมเงินไว้กับสถาบันการเงิน เนื่องจากสถาบันการเงินอยู่ไกล ขาดความน่าเชื่อถือในระบบสถาบันการเงิน ขั้นตอนการฝากเงินหรือถอนเงิน ยุ่งยาก เกิดจากนำเงินสดไปซื้อทองคำหรือเครื่องประดับ ต้องการถือเงินสดไว้ในมือ นำเงินไปเล่นแชร์และซื้อบ้าน หรือที่ดิน เป็นต้น

พิจารณาด้านปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การออมภาคครัวเรือนในเขตภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อของการออมภาคครัวเรือน ประกอบด้วย รายได้โดยเฉลี่ยภาคครัวเรือน อัตรารายเพื่อ และขนาดของครัวเรือน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการออมของภาคครัวเรือน ประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ และจำนวนสถาบันการเงิน โดยปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยภาคครัวเรือนนั้น เป็นไปตามแนวคิดของ แมคคินนอน ส่วนอัตราผลตอบแทนในที่นี้คือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปีนั้น ไม่เป็นไปตามแนวคิดของ แมคคินนอน